

Sygn. akt I ACa 135/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Ewa Tkocz (spr.)
Sędziowie	SA Elżbieta Karpeta SA Anna Bohdziewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	S. S.	
przeciwno	P. S.	

o rozwód

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 10 września 2014 r., sygn. akt XVII RC 599/14

postanawia:

odrzucić apelację.

Sygn. akt I ACa 135/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Katowicach rozwiązał małżeństwo powódki S. S. i pozwanego P. S. przez rozwód, powierzył powódce wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi stron, z tytułu alimentów zasądził od pozwanego na rzecz M. S. kwotę 600 zł oraz na rzecz J. S. kwotę 500 zł miesięcznie, orzekł także o kosztach procesu. (k. – 113 v.).

W dniu 17 września 2014r. do Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej wpłynął, sporządzony przez fachowego pełnomocnika, wniosek powódki o sporządzenie i doręczenie uzasadniania wskazanego wyroku (k. – 122). Pismo to dostarczono do Sądu Okręgowego w Katowicach w dniu 22 września 2014r. (k. – 121).

Postanowieniem z dnia 3 października 2014r. Sąd pierwszej instancji wniosek ten, jako spóźniony, odrzucił (k. – 124).

Pismem z dnia 20 października 2014r. powódka wniosła o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia opisanego wyżej wyroku (k. – 133). Na uzasadnienie wskazała, że wniosek ten został nadany do niewłaściwego sądu wskutek pomyłki, zatrudnionej w kancelarii pełnomocnika sekretarki. Owe uchybienie spowodowane było tym, iż sprawa ta na pewnym etapie toczyła się przed Sądem Okręgowym w Bielsku-Białej (k. – 133).

Wniosek został uwzględniony na mocy postanowienia Sądu pierwszej instancji z dnia 6 listopada 2014 r. (k. – 137).

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono powódce w dniu 21 listopada 2014r. (k. – 144) Apelację, sporządzoną przez pełnomocnika powódki (k. – 145), nadano w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w dniu 24 listopada 2014 r. (k. – 148).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu, jako wniesiona po upływie terminu.

W pierwszym rzędzie wskazać trzeba, że Sąd drugiej instancji władny jest – w razie przywrócenia przez sąd pierwszej instancji terminu do podjęcia czynności procesowej, w tym m.in. złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu tego wyroku z uzasadnieniem – zbadać zasadność tego przywrócenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego podważenie przez sąd drugiej instancji prawidłowości postanowienia sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu do wniesienia środka odwoławczego w drodze, podejmowanej w ramach art. 373 k.p.c., kontroli zachowania ustawowych wymagań, co do tego środka powinno sprowadzać się do sytuacji, gdy w okolicznościach sprawy zachodzi pewna ku temu podstawa (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 1999r., III CKN 695/99, OSNC z 2000r., Nr 3, poz. 51), która w ocenie Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie występuje.

Przepis art. 168 § 1 k.p.c., który stanowił podstawę przywrócenia powódce terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, albowiem zasadą jest, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. Podzielić należy wyrażony w judykaturze pogląd, iż winą strony (jej przedstawiciela lub pełnomocnika procesowego), o której mowa w tym przepisie jest nieprzykładanie staranności i troskliwości w tym wysokim stopniu, jakiego wymaga z natury rzeczy prowadzenie procesu. Przy rozpoznawaniu wniosku należy rozważyć wszystkie okoliczności danego przypadku uchybienia terminu oraz mieć na uwadze, że w stosunku do adwokata wymagania staranności i ostrożności muszą być większe, niż w stosunku do osoby nieznającej prawa i nietrudniącej się zawodowo prowadzeniem procesów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r., II UZ 14/12, Legalis). Niezachowanie terminu przez pełnomocnika procesowego musi być traktowane jako zaniechanie samej strony, która nie może twierdzić, że za działanie tych osób nie ponosi odpowiedzialności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 r., II UZ 35/09, LEX nr 564801).

W ocenie Sądu Apelacyjnego powódce w sposób nieuzasadniony przywrócono termin do dokonania opisanej wyżej czynności procesowej. Skoro bowiem pełnomocnik powódki w sporządzonym i osobiście podpisanym wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem jako adresata wskazał Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej, przyjęc należało, że wysłanie tego pisma do niewłaściwego sądu miało swą przyczynę w działaniu samego pełnomocnika, nie było zaś związane z omyłką pracownika kancelarii. Nie ulega przy tym wątpliwości, że uchybienie tego rodzaju stanowi naruszenie należytej staranności, wymaganej od adwokata przy prowadzeniu sprawy, i musi być traktowane jako zawinione zachowanie strony.

Zauważyć również przyjdzie, że w sytuacji, w której strona jest reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, przy ustalaniu jej winy w niezachowaniu terminu należy mieć na uwadze działania pełnomocnika, którego obciążają zaniechania osób, którymi on się posługuje, w tym także personelu kancelarii prawnej (por. postanowienia SN z dnia

12 marca 1999 r., I PKN 76/99, OSNP 2000, Nr 11, poz. 431, z dnia 15 marca 2000 r., II CKN 554/00, niepubl.) Nawet więc gdyby przyjąć, że podane we wniosku okoliczności zostały uprawdopodobnione, nie mogłyby one uzasadniać przywrócenia terminu.

W tych okolicznościach uznać trzeba, że termin do złożenia apelacji upływał dla powódki w dniu 1 października 2014r. (art. 369 § 2 k.p.c.). Apelacja, którą nadano w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 24 listopada 2014 r., została zatem wniesiona po upływie przepisane go terminu.

Z tych wszystkich przyczyn apelacja powódki podlega odrzuceniu, o czym z mocy art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.